

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 729/2016
22.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК бр. 71/15 од 04.02.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 379/16 од 12.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адв. С.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК бр. 71/15 од 04.02.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 379/16 од 12.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК бр. 71/15 од 04.02.2016. године окривљени М.Ђ. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом од окривљеног је на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога марихуана нето количине од 152,46 грама. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 33.524,86 динара и судски паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 379/16 од 12.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК бр. 71/15 од 04.02.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 379/16 од 12.04.2016.

године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ђ., адв. С.А., због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи правноснажну пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке, па је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева указује на погрешну оцену доказа и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, истичући да је окривљени зависник од опојне дроге, што је утврђено одговарајућим вештачењем, да је опојну дрогу набавио и држао за сопствене потребе уз посебну напомену да је дрога била релативно лошег квалитета са примесима нечистоће, да приликом претреса куће окривљеног није пронађен прибор за мерења опојне дроге нити амбалажа за паковање исте ради продаје, те се све своди на претпоставку продаје која није доказана, а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 2) ЗКП), али суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева (оцена доказа и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.